

Sjónarmið

Glasborgir og ideologiir

Best man vera at gera eina viðmerking til grein Jógvan við Keldu undir heitinum »Miðbýarætlanin í Klaksvík«. Tó tað kann tykja í so nasadjarvt av einum vanligum proletari at havast at sjálvum hinum velduga borgarstjóranum í Klaksvík. Men eg royni kortini. Fyrst av øllum: Jógvan, góði, tú hevur púra rætt. Eg hevði ikki sett meg inn í miðbýarætlanina í Klaksvík. Hevði eg vitað, at har var talan um minni glas enn í Albert Hall, hevði eg ikki viljað talað. Ætlan mín var einans at tala at øllum garvillum ørvitisverkætlanum her á landi. Eg nevndi hóast alt flogvøllin í Glyvursnesi og Undirsjóvartunnlin undir Vestmannaund. Kundi hildið fram uttan enda, eitt nú við at nevna óproduktivu bygningarnar uppi á Hálsi og aðrastaðni í Havn. Skjótur rættiligur spökilsisbyr. Ella hvat við verkætlanini um undirsjóvartunnil undir Lorkvíksfjørð. Onkur skemtilig sál helt, tá henda verkætlan í ramasta álvara var frammí, at best mundi vera at sleppa upp í Kalsoynni at anda. Sama ger. Ætlanin var als ikki at leggja eftir nøkrum glashúsi sum so,

heldur eftir øllum galskapinum, sum samfelagið nú knógvar undir.

Um ideologiir
Borgarstjórin í Klaksvík endar fráliku gren sína við hesum megnar orðum: »At kommunistiski Kuba-vinurin Arnbjørn Thomsen tosar um »science-fiction«, kennist sera løgið, hesin sum ikki veit av, at hann riður á eini útsøktari ideologi«.

Gamalt er ikki at blaka við gróti, tá ein sjálvur býr í glashúsi. At tú nevni meg kommunist, takki eg fyri, tað er størsti heiðurin, tú kanst veita mær. Sum tann Guðsmaður, tú ert, áttu tú at vita, at júst tey fyrstu kristnu livdu sum sannir kommunistar og byttu allar ognir sínar her á fold javnt millum sín. At eg eri Kubavinur, sum tú tekur til, taki eg somuleiðis sum eitt herðaklapp. At eg á henda hátt gangi móti streyminum, er ein onnur søga. Sjálvandi royni eg eftir besta førminum at hjálpa einum samfelag, sum hevur víst á eina gongda leið burtur úr tí vesaldómi, sum herjar 3. heimin, takkað verði imperialismuni og kapitalismuni. Kuba hevur stríðst í skjótt 35 ár móti heimsins størsta im-

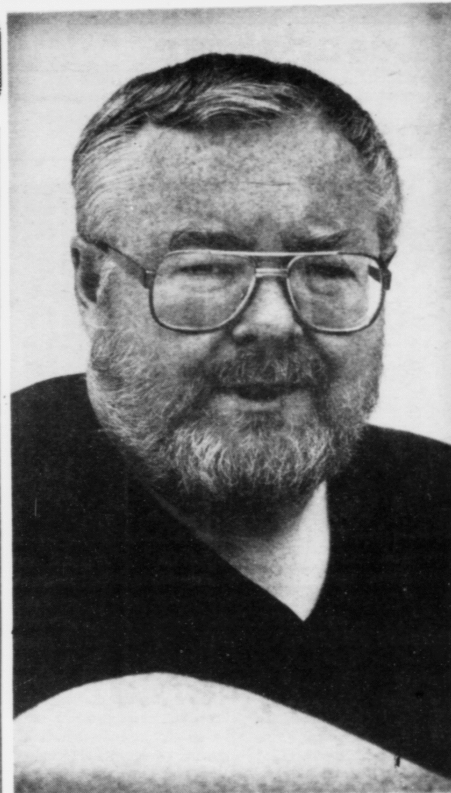
perialistiska veldi. Kubanar liva í mongum førum júst sum tey fyrstu kristnu, eg nevndi áður. Og hóast kvørkratakið frá USA, hevur hetta fólk við síni marxistisku ideologi megnað at útruðað analfabetismuna, skapað eitt hitt mest framkomna heilsuverk og skúlaverk í heiminum, fyri bert at nevna nøkur fá dømi.

Eg kann ikki bara mæra at nevna, at í august í fjør var stór gøla í Laredo í Texas, har ein sonevnd karavana við út við 100 bussum við heilivág, bíblíum og øðrum ikki slapp um markið til Mexiko, tí teir vóru á veg til Kuba við hjál. Tiltakið var hitt næsta av sínum slag, undir leiðslu av baptistaprestinum, Lucius Walker. Tað var amerikanski hjálparfelagsskapurin »Pastors for Peace«, sum stóð fyri tiltakinum. Men tá meginparturin av bussunum var sloppin í-gjøgnum, var seinasti bussurin – ein skroypligur gular skúlabussur úr Los Angeles við einum 15 prestum – steðgaður. Prestarnir gjørdur skjótt av og fóru í hungursverkföll í heilar 28 dagar. Tá stóð um lív hjá fleiri, m.a. hjá tí elsta, ið var 86 ára gamal. At enda noyddist Clinton-stjórnin

at víkja, og loyva prestunum ígjøgnum til Mexiko, og haðani gekk so leiðin til Kuba, har Fidel sjálvur saman við kubanskum prestum góvu teimum eina hjartaliga móttøku, fyrst á José Martí flogvøllinum, og síðani á »Martin Luther King« miðstöðini í Havanna. Eisini á hesi miðstöð í Havanna stóð ein baptistaprestur fyri kubanska tiltakinum, og nevast skal, at kubansku prestarnir svøltu seg einar 8 dagar í einum mótmæli móti amerikonsku stjórnini. Ja, í eini av sínum mongu røðum, tók hesin stillfæri baptistapresturin, Lucius Walker, enn tá soleiðis til: »Eg kann ikki annað enn skýra skiftandi amerikonsku stjórnirnar annað enn umboð fyri antikrist«.

Ja, Jógvan góði. Hetta var eitt dømi um sannan kristindóm, sýndan í verki, og við baptistaprestum á odda.

Sjálvur haldi eg ikki at tað er so løgið, at eg og nógvir aðrir føroyingar og milliónir av fólkum allan heim, hava kastað sín alsk á kubansku tjóðina, sum ikki bert stríðst 3. heimsins, men eisini okkara stríð fyri einum betri heimi. Spy

bara onkran av teimum 50 føroyingunum, sum nú hava verið á arbeiðs- og solidaritetsbrigadu í Kuba.

Nei, Jógvan góði, sosialisman er als ikki nøkur útsøkt ideologi. Hon er framtíð heimsins. Kommunisma hevur ongantíð verið til, uttan kanska millum tey fyrstu kristnu her á fold.

Skalt tú leita eftir eini útsøktari ideologi, nýstist tær ikki at fara út um landoddarnar. Hjá okkum gongur jú alt strúkandi við útsøktu kapitalistisku ideologiini. Hon er í øll-

um færum komin at gravarbakkanum. Ivast tú, so spyr bara fólk, hvussu nøgt tað er við samfelagsskipan okkara.

Arnbjørn R. Thomsen

Lesarabrøv

Viðmerking til samrøðu við Jógvan Mørkøre, stýrislim í ALS

Í samrøðu við Sosialin 16. mars 1994 undir yvirkriftini »Tørvandi samhugur við tey arbeiðsleysu« sigur Jógvan Mørkøre, sum umboðar tey alment løntu í stýrinum fyri ALS, at ein loysn hevði verið, at tey alment løntu, sum eru betur fyri í samfelagum, kundu latið ein part av sínum eftirlønargjaldi til ALS.

Fyri tað fyrsta vil eg sleppa og aldeilis ikki finna meg í, at verða lagdur undir at hava vist tørvandi samhuga við teimum arbeiðsleysu.

Og fyri tað næsta ber ikki til, og tað veit Jógvan Mørkøre av,

at lata nakað eftirlønargjald í ALS, tí vit í Starvsmannafelagnum hava ikki nakað gjald at lata. Síðani 1. februar 1993 hava limirnir verið noyddir at liva við niðurstøttum løn, harav størri parturin í beinleiðis løn og hin minni parturin eftirlønargjaldi.

Hendan semjan gekk sostatt út uppá at bjarga arbeiðsplássum, soleiðis at ikki enn fleiri komu í skipanina.

Tá Jógvan Mørkøre sigur, at tey alment løntu eru betur fyri í samfelagnum, so tosar hann ikki fyri limirnir í Starvsmannafelagnum, men fyri seg

sjálvan. Tað er beinleiðis ósatt og villleiðandi, at limirnir í Starvsmannafelagnum nærmast liva sum barrónar og vísa tørvandi samhuga við teimum arbeiðsleysu og hetta vísir hvussu lítið innliit hann hevur í viðurskiptini hjá limunum okkara.

Einkann eisini fáa ta fatan, at limirnir einki gjalda í arbeiðsloysstryggingina og fyri tey, sum ikki vita tað gjalda vit 2,75% av lønini. Síðani hava vit latið 8% av lønini, summarferian stýtt við 4 døgum og frítørgjaldið er lækkað við 0,75%. Verður hetta lagt saman við ógvusligu skattahækk-

ingini, so má ein og hvør kunna siga sær sjálvum, at sjálvt hann, sum hevur eitt arbeiði, ikki kann hava nóg til yvurs. Harafturat skal eg eisini upplýsa at vit hvønn mánaða rinda 0,5% til samhaldsfasta.

Sum sagt, so hvørki vil eg ella kann eg góðtaka slíkt ósamanhangandi tvælt, sum samfelagsfrøðingurin ber fram í samrøðuni.

Jákup Danielsen,
formaður

